

25. БАЛКАНСКИ СУСРЕТИ ПЛАНИНАРСКИХ ДРУШТАВА

Када изаберете једно становиште, определили сте се за једну слику ствари. Рецимо, са становишта политичке географије, планине су природне границе међу државама. Али за планинаре, оне представљају путеве и слободу. Због тога није требало много да се некадашњи сусрети планинара Југославије обнове у новом облику – као међународни Балкански сусрети планинарских друштава. Ове године је обележен мали јубилеј – 25. Сусрети, а домаћин је била Србија.

Организација је припала Планинарско- спортском клубу „Победа“, који је покренуо и организовао прве сусрете, још октобра 1999. године. Да будемо тачни, Сусрете је иницирао Борис Мићић, тада секретар „Победе“, који је имао визију, свест о значају, довољно искуства и воље да иницира Балканске сусрете. И што је најважније, имао је праве, чврсте планинарске везе. Његов позив су препознале планинарске организације од Триглава до Ђевђелије и Софије. Од тада, сваке године одржавају се Сусрети у некој од балканских држава, осим што их је корона омела и одложила 2020. године. Додуше, да се традиција не би прекинула, одржани су виртуелни сусрети путем Скајпа. Циљ Сусрета је јачање и унапређивање планинарства на овим просторима, боље разумевање организационих проблема и позиције у друштву, размена искустава, пружање ослонаца међу планинарским организацијама, а све зачињено дружењем у планини и због планине.

„Победа“ је од 9. до 11. јуна угостила на сувоборском Рајцу, при свом Дому „Чика Душко Јовановић“, представнике шеснаест клубова: из Словеније („Походнишко друштво“ Ново Место, ПД „Постојна“), Хрватске (ПД „Камењак“, Ријека), Босне и Херцеговине (ПД „Копривница“ Бугојно, ПД „Коњух“ Тузла, ПД „Железара“ Зеница), Црне Горе (ПК „Горица“ Подгорица и кандидат за пуноправно чланство КВП „Капетан“ из Подгорице), Северне Македоније (ЗПСК „Кожуф“ Ђевђелија, ПК „Љуботен“ Тетово, СПАОК „Антигона“ Неготино), Бугарске (КЕТ „Етрополе“, ПЕС „Мусала“

Самоков, ТД „Погледец“ Бистрица) и Србије (ПК „Железничар“ Београд и као посматрач и кандидат за пуноправно чланство ПСК „Јастребац“ Крушевац). Заједно са домаћином, било је 17 клубова, као и 90 гостију из иностранства.

Већ је прво вече на Рајцу оправдало име Сусрета, док су се испред дома окупљали планинари. Пристизали су у групама, а домаћини су их дочекивали са погачом и сољу испод бисте чика Душка Јовановића, првог секретара Планинарског савеза Србије, оснивача Клуба, на чијем је челу био пуних тридесет година. Неки су се већ познавали, па су одмах пошли једни другима у загрљај. Они којима су то били први сусрети, још су се кратко држали својих другара, а онда уз музику и игру, упознавали се са другима и развијали нове приче. Почела је и киша да пада и није успела да их растера. Плесали су на киши, док им је она брисала године.

Централни догађај биле су планинарске акције у суботу – једна краћа од 12 км и дужа од 22 км, у којима је учествовало још четрдесет планинара „Победе“, који су допутовали то јутро да се прикључе Сусретима. Сви учесници Сусрета то јутро су обукли мајице догађаја да се традиционално групно сликају, а после – како је ко хтео да се обуче за планину. Од Дома су кренуле у временском размаку две велике групе планинара, свака уз „Побединог“ водича, и састале се код планинарске куће „Добра вода“, укупно њих 180. Време их је служило јер су се већим делом дана смењивали сунце и облаци, истичући сву лепоту шумадијске Тоскане, а пред крај их је попрскала и блага киша.

У дружењу на измешаним језицима и наречјима, но с пуном толеранцијом зарад разумевања и заједничке радости, ови планинари су се попели на Вијуљак, Данилов врх, Сувороб (866 м) и Рајац. Можда је за

